

OMWILLE VAN HET SMEERSEL

Een komedie in drie bedrijven

door

MARCEL VANDENMEERSCHE

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OMWILLE VAN HET SMEERSEL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **MARCEL VANDENMEERSCHE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2023/0220/042
ISBN 9789038517148

Copyright: © 2023 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 10 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(3à5 dames – 5à7 heren)

ARTHUR WIELEMANS, garagehouder:

FIEN WIELEMANS, zijn echtgenote:

AN WIELEMANS, zijn dochter:

LUCE BEMELMANS, garageklant:

HARRY DEWERKER, helper in de garage:

ZAT LOWIEKE, garageklant:

LEONARD SMELTERS, kaasboer:

ANGELE SMELTERS, zijn echtgenote:

MATHIEU SMELTERS, hun zoon:

GERARD WACHTERS, politie-agent

De rol van Luce kan ook door een man gespeeld worden.

De rol van Gerard kan ook door een vrouw gespeeld worden.

De meeste personages spreken tussentaal. Algemeen Nederlands wordt door Angèle en Mathieu gebruikt, evenals door Anne wanneer ze in het gezelschap van deze beide is.

DECOR

Het stuk speelt in twee achter elkaar gelegen lokalen van garage Wielemans, concessionaris van een Duits automerk. Vooraan is het bureau met in de achterwand een dubbele (schuif)deur naar de garage of een gang er naartoe. In de linkerwand van het bureau is er achteraan een doorgang naar de woning en in de rechterwand vooraan een deur naar de hal en de 'showroom'. De (niet zichtbare) buitendeur van de hal is voorzien van een winkelbel. In het bureau staat links in de achtergrond een imposant bureaumeubel, met twee stevige stoelen ervoor en eentje erachter. Op het meubel stapels folders, dossiers, auto-onderdelen, schrijfgerief, een meetlat van ca. 50 cm., een vast telefoontoestel, een computer, een toestelletje voor bankcontact en allerlei bureau-accessoires. Aan de linkerwand vooraan is er een (inbouw)kast met erin een verbandkist met een gekleurd ontsmettingsmiddel, watten en pleisters. Achteraan rechts staat een barmeubel met spiegel en schap met alcoholische drank, achter de bar een fles plat water, flesjes pils, flessen champagne (pas nodig in het derde bedrijf) en glazen. Voor de bar staan twee barkrukken. Aan de muren hangen afbeeldingen van historische voertuigen of dergelijke. De voorraadstock wordt op de eerste verdieping gedacht. Een ladder ernaartoe leidt naar een opening in het plafond in het achterste deel. Is dit niet mogelijk dan wordt de stock rechtsachter verondersteld. Tevens kan ook daarlangs de showroom bereikt worden. De eigenlijke werkplaats wordt linksachter verondersteld.

EERSTE BEDRIJF

(Voor het licht aangaat zijn flarden schlagermuziek en het geronk van een automotor en/of metaalbewerking te horen door de half openstaande dubbele deur.)

(Licht)

LUCE: *(betaalt aangekochte ruitenwissers)* Voilà, zevenendertig euro, wil je het natellen?... Het is te hopen dat ik ze erop krijg!... Dag Anne. *(af via hal)*

(Tweemaal deurbel)

ANNE: *(zit achter bureau, druk telefonerend met zowel vast toestel als gsm en daarbij trachtend de computer te raadplegen)* Tot ziens Luce. *(dan in de hoorn van het vaste toestel)* Ja, inderdaad, dezelfde maten, sorry een tweede lijn... Hoe zegt ge? Ik versta u niet... *(roept naar achteren toe)* Harry, doe die deur toe! *(terug in de hoorn)* Het gaat niet over mijn lijn of mijn maten, seksmaniak!

(Garagegeluid valt weg als Harry opkomt uit garage en de dubbele deur achter zich sluit, Anne praat nu in mobieltje)

Ha Alex, dat is lang geleden... Ja, ze maken de Duitse auto's veel te goed tegenwoordig! Breng maar binnen, we zullen hem eens goed soigneren... Nee, chauffeurs doen we niet, daarvoor zijn er 'meiskes van plezier', hier is het een ellende... Morgenmiddag klaar ja. Tot ziens Alex. *(terug in eerste hoorn)* Ik ben er weer... Nee, vertegenwoordigers doen we zeker niet... Ja, een kus kunt ge krijgen, tenminste als ge dat met die Chinezen kunt arrangeren... Anders kunt ge ontploffen!

HARRY: *(besmeurde overall, bottinnen aan, lasmasker voor het gezicht, is intussen tot vlak achter de stoel van Anne geslopen en brult)* Boem!... Ik heb lasbagues nodig, Anne.

(Anne schrikt, springt op, laat hoorn op bureau vallen, schrikt een tweede keer als ze bij het omdraaien het lasmasker vlak bij haar ziet, gilt, grijpt een meetlat van het bureau en begint erop los te slaan, waardoor Harry lachend op de vlucht slaat naar de werkruimte en de dubbele deur ten dele open laat en het motorgeronk luider wordt)

ANNE: Onnozel manneke, blijf in uw kot! Ik heb al werk genoeg. *(wil deur sluiten, bemerkt dat de vloer besmeurd is, trekt deur weer open, laat ze vol open staan en schreeuwt)* En als ge nog eens met uw vuil poten durft binnen komen dank ik u af! Zie dat nu aan! *(begint geknield, ergens achter het bureau de vloer te poetsen)*

(Arthur daalt de ladder af, ofwel komt uit de stock rechtsachter, met een auto-onderdeel en een verlanglijstje in de hand, merkt poetsende dochter niet onmiddellijk op)

HARRY: *(roept uit coulissen)* Patron, ik heb lasbagues nodig en uw dochter wil niet naar mij luisteren.

ARTHUR: Anne waar zit ge weer, ik heb een bestelling! *(ziet dat de hoorn van het*

vaste toestel niet ingehaakt is en luistert) Hallo?... Met wie... Ha, de Fritz!... Ja 't is Arthur, alles goed?... Nee, er wordt hier niet gevochten!... Zeg, ik heb hier nog een bestellingske voor u, maar waar ons Anne nu weer zit? De jeugd van tegenwoordig!

ANNE: *(plots recht, vod in de hand)* Ik ben hier va.

ARTHUR: *(draait zich om, verbaasd)* Wat zijt gij daar aan het doen, terwijl die lijn hier open ligt. Laat dat kuisen aan uw moe over, die doet niets liever en bestel dat lijsteken hier. Dat nummer zult ge moeten opzoeken. *(geeft hoorn aan Anne en toont het bewuste onderdeel)* En vergeet die baguetten voor Harry niet.

ANNE: *(neemt hoorn over)* Va, ge kunt er voor zorgen dat die snelle Harry hier buiten blijft. Hij bezorgt mij niets dan last. *(in de hoorn)* Hallo, zijt gij daar nog!... Ja, gij bezorgt mij nog meer last!... Ge hangt graag aan mijn lijn?... Ontploft jong! *(gooit hoorn op de haak)*

(Gsm rinkelt)

(Ze neemt geïrriteerd op, maar haar houding verandert onmiddellijk en ze praat nu op heel andere toon en algemeen Nederlands) Ja, voor wat is het?... Ha, jij bent het, ik had je niet meer verwacht... Mag ik je straks terugbellen als het hier wat rustiger is?... Oké, tot gauw... *(tuit even haar lippen en schikt haar haren)*

ARTHUR: *(heeft Anne verbaasd bekeken)* Wat doet gij nu allemaal? En in 't schoon Vlaams nog wel... Wie was dat?

ANNE: *(loopt naar bar, neemt een kopje koffie en nipt eraan)* Dat was privé!

ARTHUR: Dat dacht ik al. En waarom kuist gij de Fritz zijn smoel af? Ge moet die bestelling nog doorgeven.

ANNE: *(loopt, koffie slurpend terug naar bureau, neemt lijstje uit handen van Arthur en gaat zitten)* Ik zet die bestelling wel bij Van Brakel.

ARTHUR: Die afzetter, niets van! *(loopt in richting woonvertrekken)* Ik wil ook een koffie.

ANNE: 't Zijn allemaal dezelfde... en die gast van u werkt serieus op mijn zenuwen. *(loopt nukkig weer naar bar en schenkt tweede kopje uit, gaat terug aan bureau zitten)*

ARTHUR: *(haalt schouders op, roept)* Fien, kom eens, er is hier werk aan de winkel. *(drinkt koffie aan bar)* Die gast hé, dat is het beste wat ons overkomen is. Die werkt voor twee. Ik merk niet eens dat de Cois met zijn gebroken poot thuis zit. Den Harry is een stielman tot en met, die zou ik wel als opvolger willen.

ANNE: Harry? Niet met mij va!

ARTHUR: We zullen zien. *(verdwijnt via hal)*

ANNE: Ja, we zullen dat zien! *(kijkt omzichtig rond en belt dan met mobieltje)* Hallo?

HARRY: *(komt intussen op kousenvoeten uit garage achter Anne geslopen met een paar opvallende damesschoenen met hoge hakken in de hand en beweegt die links en rechts van de oren van Anne. Net op het ogenblik dat zij 'hallo' zegt, zegt hij)* Cadeau!

ANNE: *(schrikt en springt recht)* Gotver', gij weer! *(gooit mobieltje op bureau, grijpt schoenen en gooit er één in de richting van de wegstormende Harry)*

HARRY: *(kan nog net één helft van de dubbele deur sluiten waartegen Anne de schoen*

keilt. Als ze de tweede wil werpen sluit hij de andere helft en roept) Mijn bottinnen zijn uit!

ANNE: *(bedenkt zich, bekijkt de schoen, trekt hem aan en kwakkelst naar de tweede schoen, die ze eveneens aantrekt) Dat zijn verdorie schoon schoenen! Precies mijn maat en ze zitten nog gemakkelijk ook. Duur merk! (denkt plots weer aan mobieltje, grijpt het, praat algemeen Nederlands) Hallo Mathieu... Tja weer een historie met die gast van ons. Ik heb die schoenen naar zijn hoofd gegooid... Na het bal van de voetbal? Dat ben ik nog niet vergeten... Ik was wel een beetje zattekes... Toch niet te veel hoop ik?... Juist genoeg? Oef!...Of je eens mag afkomen? (flirtend) Dat weet ik nog niet. Ik kijk in mijn agenda... (schrikt) Wat zeg je? Nu, seffens... en uw pa en ma komen mee... Is dat niet een beetje vlug?... Ha, ze willen een nieuwe voiture kopen... In dat geval... (begint automatisch allerlei dingen op het bureau te schikken, staat hiervoor zelfs recht na een tijdje en stopt dossiers in de kast) Hunne Japanner heeft harakiri gepleegd... Dat verwondert mij niet, dat hoor je meer tegenwoordig... (verbaasd) En jullie komen met de camion? Wij doen al lang geen camions meer... Wat, je Lamborghini is weg voor onderhoud? Heb jij een Lamborghini?... Ha zo, al die van Anderlecht (of andere voetbalclub) hebben een Lamborghini!... Of een Maseratti! Awel merci!...*

(Fien op woning met poetsmateriaal, zonder dat Anne dit gemerkt heeft en is op haar knieën in stilte aan het poetsen gegaan)

Ja, kom dan maar af met die camion... Over een kwartiertje al? Ja, als dat moet... Ik zeg het aan ons va, dat hij intussen geen depannage of zo gaat doen... Ja, ik ook wel. Tot zo. *(zet nerveus mobieltje uit en kijkt rond, loopt naar de bar en begint flessen enz. te schikken, trekt intussen haar pulletje uit en gooit het op een barkruk)*

FIEN: *(poetsend voor de dubbele deur) Wie was dat misschien?*

ANNE: *(schrikt eerst, dan vrij kalm) De Smelters.*

FIEN: *(verontrust, staat recht) De Smelters! Wat komen die doen met die camion!*

ANNE: Een nieuwe voiture kopen. Dat is toch niet abnormaal.

FIEN: *(deels opgelucht) Nee, nee... Was het madame Angèle?*

ANNE: Kent jij die? Ik denk niet dat zij het was; 't was een mannenstem.

FIEN: Leonard... misschien?

ANNE: 't Zou kunnen, kent ge die ook?

FIEN: *(plots in paniek, wil weg naar woning) Ik moet iets anders aandoen!*

ANNE: Ja maar ma, dat smeersel moet hier weg. Trouwens, ze komen pas over een kwartier. *(schikt haren, terwijl ze zich spiegelt in het glas van de bar, neemt pulletje op en wil af naar woonvertrekken)*

FIEN: Een kwartier! *(begint terug als een razende te schrobben)*

ARTHUR: *(op uit garage) Hebt ge die bestelling al geplaatst. Hier is nog iets. (geeft papiertje aan dochter)*

ANNE: *(gaat ontstemd zitten) Moet dat nu direct va? (heeft intussen lijstjes bekeken) Twaalf van die banden? Ge hebt toch gezegd dat er maar twee moesten vervangen worden op die van zat Lowieke.*

ARTHUR: Ja, maar ik ga er toch maar vier nieuwe opsteken, die ziet het verschil toch niet tussen half en helemaal versleten. Die half versleten verlap ik wel aan de

makak...

(Anne draait zich plots om)

heu... aan die Marokkanen. Bestel er maar een dozijn, anders zit ik seffens weer zonder. Ik hoor het de mensen al zeggen: 'De Wielemans zit weer zonder wielen'!

(Fien is klaar met poetsen en loopt met poetsgerief naar woning)

ANNE: Op zo'n manier commercie doen is toch niet serieus hé va! Daarbij, ge weet dat ge nog met een gros Chinezen zit die ge aan de straatstenen niet kwijtraakt!

ARTHUR: Ja, draai het mes nog maar eens goed rond in de wonde! Een gros, hoeveel is dat weer?

ANNE: Honderdvierenveertig!

ARTHUR: *(schrikt ervan)* Amaai! Wat een miskoop. Een gros, ik dacht, dat is het dubbel van een dozijn. Maar zo goedkoop, daarmee kunt ge concurreren, vier voor de prijs van drie. Tja als ze niet willen dat ge Chinezen op een Duitse gazelle zet... Ge kunt die blijkbaar alleen maar op Koreaantjes steken.

ANNE: Ja, stop maar met uw porno. Het is wel die frisse Fritz die u dat gelapt heeft en hij wil geen halve band terug.

ARTHUR: Hoezo, porno? Ja, zet die bestelling maar bij Van Brakel.

ANNE: *(haakt hoorn van vaste telefoon, draait nummer, wat korzelig)* Dat is daar altijd bezet!

(Tweemaal deurbel)

LOWIE: *(op uit hal, lijkt licht aangeschoten)* Ha, de Wielemansen, hebt ge wielen man? *(lacht smakelijk)* Een goeie hè! *(tegen Anne)* Dag schoon kind.

ARTHUR: Dat is nu eens een goeie, Lowie!

ANNE: Ja, met zo'n baard. Harry heeft die van u al gesmeerd. En wij hebben promotiebanden, vier voor de prijs van drie!

ARTHUR: *(staart eerst dochter aan, daarna snel)* Ja, dat is just.

LOWIE: Drie voor de prijs van vier? Ja, dat is een koopje! Doe maar.

ANNE: Echt? Va, zeg het direct tegen Harry. Een pintje Lowie? Ge zult nog efkens moeten wachten. *(schenkt pils uit)* Hier zie, een rondje van de bazin!

ARTHUR: *(loopt naar garage)* Voor mij ook eentje.

LOWIE: *(klimt niet zonder moeite op barkruk)* Met u kan ik klappen! Gij zijt gij een pront vrouwmens. Als ik twintig jaar jonger was, ik zou het wel weten. Of valt gij misschien op oudere mannen?

ANNE: *(ontkurkt nog een pilsje en zet het op de bar)* Voorlopig niet, ook niet op jonge. *(gaat weer aan bureau zitten)*

LOWIE: Nee? Toch niet op vrouwen zeker? Een lesbos of hoe noemen ze die?

ARTHUR: *(terug op garage)* Allee, op de vier Chinezen, santé! *(drinkt)*

LOWIE: Allee, santé. *(drinkt, er gaat hem plots een licht op)* Zeg, wat wilt ge mij daar aansmeren, Chinezen? Niet met den deze!

ARTHUR: *(stotterend)* Dat... dat zijn heel goeie banden!

LOWIE: Kan mij niet schelen, ik wil Cocantinentals. Ha, ik ben niet van gisteren, maar

van Ge hebt er weer geen zeker?

ARTHUR: Voor het moment zitten we zonder, maar overmorgen zijn ze hier, ze zijn besteld. *(loopt naar deur van werkplaats en roept)* Schei maar uit, hij wil Continentals en we hebben er juist geen in stock van die maat. Geef Louis nog eens een pint, Anne.

ANNE: Gij kunt dat toch ook, ik moet telefoneren. *(heeft telefoonhoorn in de hand)*

ARTHUR: 't Is al goed, als gij maar positief blijft. Maak Lowie zijn rekening maar voor olie en smeren en bestel dan die banden en wisselstukken. *(tokkelt wat op computer, print Lowieke zijn rekening uit, geeft ze aan Arthur)*

LOWIE: Ik dacht dat ze al besteld waren.

ARTHUR: Awel ja, ik had ze al besteld aan ons Anne, zij moet alleen nog maar bellen.

LOWIE: Amaai, gaat dat hier zo? Santé!

HARRY: *(roept uit coulissen)* Dat smeren van zat Lowieke is gereed!

LOWIE: *(springt van barkruk)* Miljaarde, gaan ze mij hier nog wat belachelijk maken ook. Zat lowieke, hè? Waar zijn mijn sleutels? Die banden kunt ge op uw buik schrijven. *(drinkt pint leeg, zet ze met een smak op de toog en waggelt de werkplaats in)* Mij ziet ge hier niet meer!

ARTHUR: *(sussend)* Ge moet dat zo niet oppakken Lowie... *(tegen Anne)* Ziet ge dat nu, gij met uw serieuze truiken! Nu zijn we een klant kwijt!

ANNE: Als gij gezwegen had over die Chinezen dan was hij er mee weg, hij had dat zelfs nooit opgemerkt. Dan hadden we er nog maar honderd veertig over en was iedereen content geweest. En het was die slimmerik van een gast van u die hem kwaad gekregen heeft met zijn 'zat Lowieke'. Beseft ge dat wel?

ARTHUR: Ja, hij zal niet geweten hebben dat zat Lowieke hier aan de toog zat. Nonde, hij heeft dat smeren niet betaald! *(bemerkt opeens de rekening in zijn handen, stormt de garage in)*

(Intussen horen we een automotor aarzelend starten en het dichtslaan van een portier)

Hou hem tegen Harry, hij heeft niet betaald!

(Gestommel en geschreeuw op de achtergrond)

ANNE: Wat steken die daar uit? *(staat op, kijkt intussen zenuwachtig rond, eerst of de vloer proper is, dan ook in de hoogte en bemerkt kennelijk spinnenwebben tegen het plafond, trekt schoenen uit, zet ze op bureau, gaat er op knieën op zitten, probeert met meetlat de draden weg te slaan)* Ik moet mij omkleden en ons ma... staat die onder de douche? *(wil naar beneden komen, maar bekijkt verbaasd het volgende tafereel van op het bureau)*

HARRY: Ha, mijnheer zat Lowieke wil er van onder muizen zonder te betalen!

(Harry komt samen met Arthur en de tussen hen beiden waggelende Lowie op uit garage, zijn handen geboeid met een kabelbandje. Ze zetten hem op een stoel voor het bureau, waar hij in slaap valt, Arthur heeft een bloedende schram in het gelaat)

ANNE: Zijt ge zot geworden? Dat is vrijheidsberoving. Daar staan gevangenisstraffen op!

HARRY: Nee, dat is iemand beletten om onvergeeflijke stommiteiten te doen. De politie

staat daar aan het kruispunt voor een alcoholcontrole. Als dat manneken had moeten blazen...

ARTHUR: Ja, dat was voor ons geen reclame geweest! Ik hoor het al: 'zat Lowieke had zich vol gezopen bij de Wielemansen'. Bovendien hebben wij nog geld te goed!

ANNE: Toch staat het mij niet aan, dat moet verkeerd aflopen.

ARTHUR: Wat zit gij nu van daarboven te preken?

ANNE: Ik was spinnenwebben aan 't wegdoen, zo een vuile nest hier.

ARTHUR: Ik zeg u dat ge dat aan uw moe moet overlaten?

ANNE: Die is aan 't douchen en haar façade aan 't schilderen denk ik. Ze verwacht bezoek... van de koningin of zo. *(kijkt op polshorloge)* Ik moet ook voortmaken. *(klimt naar beneden, trekt haar oude schoenen aan en bekijkt Lowieke)* Wat wilt ge er nu mee doen? Hij is verdorie in coma!

ARTHUR: Hem laten betalen tiens, hoeveel moet hij ons nog?

ANNE: Dat was tot nu toe nog maar alleen voor olie en smeren, dat banden wisselen kunnen we niet aanrekenen.

HARRY: Wat zegt ge? We rekenen hem ook de Continentals aan verdorie, ik was er al aan bezig!

ARTHUR: *(tegen Harry)* Hoe gaat ge dat flikken? Dat wil hij nooit betalen.

HARRY: We zullen eens zien. *(tegen Anne)* Maak eens een rekening met btw voor smeren, olie en vijf Continentals. *(tracht Lowieke te wekken door hem op de kaken te slaan)*

ARTHUR: Allee, allee... Vier Continentals!

HARRY: Vijf, de reserve moet ook vervangen worden, punt! Reken maar.

ANNE: Va?

ARTHUR: Ja, akkoord, ik wil mijn geld!

ANNE: Dat gaat niet goed aflopen. Ik zal de factuur maken, maar verder was ik mijn handen in onschuld. *(tokkelt wat op computerklavier en print de factuur uit)*

ARTHUR: Dedju Harry, dat is een goeie, dat ik dat zelf niet bedacht heb!

ANNE: *(geeft factuur aan Harry)* En wat nu slimmeke? Ge kunt hem toch niet bestellen!

HARRY: Wat durft gij van mij te denken! *(steekt hand in binnenzak van Lowieke en haalt er portefeuille uit)*

ARTHUR: *(lacht er kostelijk mee)* Goed bezig, doe voort.

ANNE: Ge vliegt den bak in! Ge verdient niet beter!

HARRY: *(doorzoekt portefeuille)* Geld zit er niet in, maar we doen het officieel... *(haalt bankkaart uit portefeuille, stopt deze in het Bancontacttoestel en toetst het verschuldigde bedrag in)* Voilà!

ARTHUR: Heel goed bezig, dat noem ik nu commercie doen zie. Maar kent ge zijn code?

HARRY: Tja, aan hem moeten we het niet vragen. Wat is zijn geboortejaar, weet gij dat?

ARTHUR: Wat zou ik! En waarom?

ANNE: Hij heeft het daarstraks gezegd. Wat zijt ge daar nu mee? *(bekijkt Lowieke nog eens grondig, voelt zijn pols)* Zeg, dat ziet er hier niet goed uit.

HARRY: *(tikt al tellend het jaartal in)* Integendeel, ik ben verdorie aan het scoren! Dat noem ik nu eens slagen met grootste onderscheiding!

ARTHUR: Is 't gelukt? Proficiat, zo'n schoonzoon kan ik mij zelfs niet dromen! *(slaat Harry enthousiast op de rug)* We zullen er ene op drinken! *(ontkurkt twee pilsjes, geeft er één aan Harry, drinkt)* Santé!

HARRY: Santé patron. *(drinkt, dan tegen Anne)* Viert ge niet mee? Ge zit toch ook in het complot!

ANNE: Niets van! Va, ik ga gauw uw wonde ontsmetten.

ARTHUR: Ha ja? *(tast aan kaak)* Ik had al zoiets willen voelen. Het bloedt verdomme. Dat zat manneke heeft mij fameus gekrabbd.

ANNE: *(haalt intussen een gekleurd ontsmettingsmiddel en watten uit de kast en ontsmet wonde)* Voila, het bloeden is al gestopt. Nu nog een pleistertje...

ARTHUR: Laat maar, 't is zo al goed. *(bekijkt zich in spiegel van bar)*

ANNE: Als 't voor u goed is... *(wil naar woonvertrekken, maar komt nog even terug, heeft al een paar blouseknopen open)* Zeg va, nu weet ik het weer, 't is de koningin niet, 't zijn de Smelters die komen.

ARTHUR: *(schrikt zich een hoedje)* De Smelters!... Waarom?

ANNE: Ze hebben gebeld.

ARTHUR: Angèle? *(Franse uitspraak)*

ANNE: Angèle?... *(Vlaamse uitspraak)* Dat geloof ik niet, 't was een mannenstem.

ARTHUR: Loenaar?... Die loensjaar, wat komt die hier doen? Mij toch geen stinkende smeerkaas aansmeren zeker?

ANNE: Ze komen gewoon een autoke kopen met de hele familie. Ze zullen er zo zijn.

ARTHUR: *(in paniek)* Angèle ook?... Ik moet mij omkleden... Waarom hebt ge dat niet eerder gezegd! *(kijkt nog eens in spiegel)* En nu juist die kwetsuur verdomme! *(tegen Harry)* Trek er hier uw plan mee, maak hem wakker. *(tegen Anne)* Waarom loopt gij hier met uw balkon bloot. *(af woonvertrekken)*

ANNE: *(knoopt blouse weer dicht)* Om koningin Angèle *(langgerekte Franse uitspraak)* te verwelkomen tiens. Amai, serieuze paniek zeg! *(tegen Harry)* Als dat hier verkeerd afloopt zijt gij de pineut. Ziet dat af, die 'linken' in Lowieke zijn polsen... het bloed is helemaal afgesneden. Als de politie daar op uitkomt...

HARRY: Zeg, ge gaat mij wat schrik aanjagen of wat...? Hij is toch niet dood.

ANNE: Nog niet... *(kijkt nog eens rond)* En ge hebt die kloefers weer niet uit gedaan! Ons moe moet dat hier direct komen opkuisen! *(af woning, terwijl ze de knopen weer losmaakt)*

HARRY: *(in paniek doet hij onhandige pogingen om Lowieke te wekken zoals aan zijn neus trekken, 'Lowie' in zijn oren roepen, bij de schouders dooreen schudden)* Miljaar, dat ziet er hier echt niet goed uit en straks komt de koningin met haar gevolg, ik moet die hier weg krijgen! *(wil Lowieke op zijn schouder hijsen maar bedenkt zich)* Ik zal eerst dat bandje maar doorsnijden.

(Harry haalt mes uit broekzak, bukt zich om het bandje door te snijden terwijl hij het mes openvouwt, maar op dat ogenblik haalt Lowieke uit met zijn geboeide vuisten en stormt dan de werkplaats in, terwijl Harry ergens in het decor belandt – even later is het starten van een automotor te horen, het dichtslaan van een portier en het geluid van een wagen die met gierende banden wegrijdt)

FIEN: *(heeft een totale metamorfose ondergaan. Komt op haar paasbest, al mopperend, uit de woning met poetsgerief)* Ik moet hier altijd alles alleen doen! *(ziet Harry op de vloer liggen en gilt)* Arthur, Anne... rap... den Harry heeft iets gekregen... Help...! *(loopt als een kip zonder kop rond Harry)*

ARTHUR: *(op uit woning, enkel gekleed met broek, zijn haar drogend met handdoek)* Wie is er nu dood?

FIEN: Den Harry! Doe iets!

ARTHUR: Miljaarde, dat ook nog! *(knielt bij Harry en probeert er leven in te krijgen)* Doe ons dat toch niet aan! Roep ons Anne! En waar is Lowieke?

FIEN: *(van in de deur)* Lowieke? Dat weet ik niet. Anne, kom eens rap, we zitten hier met een dooie geloof ik.

ANNE: *(van ver)* Ik sta onder de douche, ik kom.

FIEN: Ik bel de dokter.

ARTHUR: Nee, niet doen, geen dokter.

FIEN: Maar allee, Arthur! De honderd dan.

ARTHUR: Ook niet! Niets, niemand bellen, anders wordt den ambras nog groter! Ons Anne kan er wel iets aan doen. Die kent iets van reanimeren.

FIEN: *(weer naar woning, roepend)* Anne, komt ge nu direct, er zijn hier serieuze vodden. Ge moet den Harry reactiveren van va.

ANNE: *(stormt op woning, draagt onder een badjas enkel een jeans en een bustehouder en een handdoek om hoofd, legt een verse bloes over de stoelleuning, bekijkt de situatie, duwt Arthur opzij)* Reanimeren wilt ge zeggen. *(knielt bij Harry, frutselt er wat aan, kijkt rond)* En waar is Lowieke?

ARTHUR: Dat weet ik niet. Kunt gij er iets aan doen? Gij hebt toch een cursus EBO gevolgd!

FIEN: *(is terug op en staat nu voor bureau, slaat de ogen ten hemel)* God in de hemel, doe iets! *(zakt ontredderd op haar knieën en begint de vloer te poetsen, ze haalt uit voorzorg haar rokpenden omhoog en stopt deze in haar ceintuur zodat een stuk van haar dijen te zien is)*

ANNE: 't Is EHBO! *(opent badjas, knielt en begint ijverig mond aan mond beademing en na een tijdje scheurt zij het hemd van Harry open en probeert hartmassage)* Het lukt niet, bel de dokter!

FIEN: Ja, doe dat Arthur!

ARTHUR: Nee, ge zijt goed bezig, geen dokter! En doe die voordeur op slot Fien, de Smelters komen!

FIEN: Oeieoei, ja! *(springt recht, spurt de hal in en komt terug om ijverig verder te poetsen, nu meer in de achtergrond en met de rug naar de dubbele deur)*

(Anne doet nog een poging met mond aan mondbeademing, nu met resultaat, want Harry slaat ineens zijn armen rond haar schouders en begint haar

hartstochtelijk te zoenen)

ANNE: Hulp, hulp! (*wringt zich los maar blijft schrijlings op Harry zitten*) Wat krijgt gij nu! (*slaat er onbeheerst op los, slagen die Harry probeert af te weren*)

ARTHUR: (*eerst opgelucht*) Hij komt er door! (*dan boos tegen Anne*) Anne, hou daarmee op! Waar is Lowieke gebleven? (*stormt naar garage*)

ANNE: (*staat recht maar blijft schrijlings over Harry staan*) Ziet ge nu wat er van komt, gij heel dikke bosuill!

ARTHUR: (*stormt weer binnen*) Hij is weg, miserie, miserie! Een proces aan ons been!

FIEN: (*nog steeds poetsend en op de knieën*) Lowieke weg?

ARTHUR: Zijn auto!

ANNE: (*razend, bukt zich en begint weer op Harry te slaan die afweert*) Hoort ge wat er van komt, ze steken u in den bak en mij en onze va erbij!

HARRY: (*pakt polsen van Anne beet en trekt haar neer zodat ze gehurkt over hem zit*) Met u... zou ik dat nog plezant vinden, maar met uwe pa... dat weet ik nog zo niet.

ARTHUR: Stop daar nu mee.

LEONARD: (*komt van links op uit garage, even later gevolgd door Angèle, bekijkt verbaasd het plaatje*) Hallo allemaal, ik doe mee. Is er hier een kapstok? (*doet alsof hij zijn vest wil uittrekken*)

FIEN: (*keert zich, nog steeds op handen en knieën gezeten, halvelings om*) Leonard! Ik wist niet dat gij langs achter ging komen... Ik had u langs voor verwacht!

LEONARD: Geprobeerd Fien... maar 't is daar op slot. Ik weet de weg langs achter nog van in onze tijd... euh... met de camion toen. Wat is er aan de hand?

ANGELE: (*hautain, vol ongeloof, praat algemeen Nederlands*) Kom, we gaan hier weg Leonard, dit is crapuleus!

LEONARD: Maar allee, engel...

ARTHUR: (*tracht bloot bovenlijf achter armen te verstoppen*) Het is niet wat ge denkt, Angèle! (*Franse uitspraak*)

ANGELE: Nee, het is wat ik zie, Arthur! Wie zijn dat daar, die...? (*bedoelt Harry en Anne*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze